

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 22 februari 1918 kl. $\frac{1}{2}$ 1 e. m.

*Andra kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 2,
i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t
angående beredande av understöd av statsmedel åt s. k.
hembygdskörer.*

I en inom andra kammaren av herr *Pettersson* i Bjälbo väckt motion nr 236 hemställes, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte låta utreda, huruvida och på vilka villkor understöd må kunna av statsmedel beredas s. k. hembygdskörer med uppgift att bland folket, särskilt på landsbygden, vårda och vidmakthålla intresset för gemensam sång och kärleken till sången samt därefter till riksdagen inkomma med det förslag, vartill utredningen kan komma att föranleda.

Med avseende på motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet finner den i motionen gjorda hemställan behjärtansvärd. Såsom motionären framhåller, har riksdagen redan beviljat understöd åt orkesterföreningar. Hembygdskörerna ha att fylla en uppgift, som är icke mindre viktig och kulturellt gagnelig än orkesterföreningarnas. Det måste tvivelsutan betraktas som ett betydelsefullt led i den allmänna folkuppföstran, därest dylika hembygdskörer kunna uppblomstra och vinna anslutning. De äro säkerligen ägnade att giva de kulturella bildningsmöjligheterna på landsbygden ett beaktansvärt tillskott. Både estetiskt och moraliskt kan sångkonstens odling bidraga att höja upp landsbygdsbefolkningens förströelseliv på ett högre plan. Den vänjer särskilt ungdomen vid en viss konstnärlig självverksamhet, på samma gång som den bereder allmänheten nytta och nöje. Den skapar kamratlig samverkan mellan olika

Utskottet.

samhällsgrupper och inverkar förfinande på känslolivet. Varje steg, som kan tagas till ett främjande av sångkonstens odling ute bland folket, bör därför ha rätt att påräkna statsmakternas bevågenhet och stöd. Utskottet önskar emellertid framhålla, att nödiga garantier böra skapas för att statsbidraget icke missbrukas. Vissa betingelser böra därför ställas för dess erhållande. Kontroll över de statsunderstödda körernas verksamhet bör i någon form anordnas. Likaså bör redovisningsskyldighet föreskrivas.

Med avseende på frågan, i vilken omfattning dessa s. k. hembygdsköror eller med dem likartade sammanslutningar böra anses berättigade till statsbidrag, anser utskottet, att dylikt bidrag i främsta rummet bör utgå till sådana köror, som äro organiserade för verksamhet inom ett vidsträcktare område.

På grund av vad ovan framhållits får utskottet hemställa,

att andra kammaren, med bifall till förevarande motion, för sin del måtte besluta, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte låta utreda, huruvida och på vilka villkor understöd må kunna av statsmedel beredas s. k. hembygdsköror med uppgift att bland folket, särskilt på landsbygden, vårda och vidmakthålla intresset för gemensam sång och kärleken till sången samt därefter till riksdagen inkomma med det förslag, vartill utredningen kan komma att föranleda.

Stockholm den 22 februari 1918.

På utskottets vägnar:

ARTHUR ENGBERG.

Vid slutbehandlingen av förevarande ärende ha närvarit: herrar *Engberg, Berggren, Eliasson, Welin, Eklund, Gustafson* i Kasenberg, *Söderberg, Svensson* i Eggelstad, *Swartling* och *Jungnell*.